

Rut en Ester

SABBATMIDDAG

Skrifverwysings vir hierdie week se studie: *Rut 1:1–5; Rut 2:5–20; Job 1:6–11; Matthéüs 4:8, 9; Ester 3:1–14; Openbaring 12:14–17.*

Geheueteks: “En net toe die koning koningin Ester in die voorhof sien staan, het sy genade in sy oë gevind; en die koning het die goue septer wat in sy hand was, na Ester uitgesteek; en Ester het nader gekom en die punt van die septer aangeraak.” (*Ester 5:2*)

Hierdie week kyk ons verder na Bybelverhale wat die eindtydgebeure voorstel. Deur hierdie werklike gebeure en mense se verhale na te gaan, help God ons om dinge vanuit Sy perspektief te sien, en om te verstaan hoe om die profesieë wat later die werklikheid gaan word, te interpreteer, sodat dit ons geloof kan versterk.

Ons aandag word op twee belangrike vroue gevestig wie se verhale al die harte van tallose mense in baie geslagte aangeraak het, nl. Rut en Ester. Een is ’n weduwee wat onteien was, maar wat weer hoop gevind het nadat sy die vriendelike Boas, haar stamverwante losser, leer ken het. Haar huwelik met Boas het al vir Christene ’n geliefkoosde liefdesverhaal geword omdat dit Christus se liefde teenoor ons weerkaats. Die ander is ’n jongmeisie wat in ’n vreemde land woon en wat van ’n sameswering om haar volk uit te roei, te wete kom, en so een van die hoofkarakters word in die daaropvolgende drama om haar volk te red.

In die profetiese Woord word ’n vrou as ’n kragtige simbool vir God se kerk gebruik, en hierdie simbool werp baie lig op hoe God sy volk sien. Kom ons kyk na die bybelse vertelling van hierdie twee vroue wie se lewensomstandighede verewig in die Woord van God vasgelê is, en kom ons probeer om die nodige lesse uit hulle ondervindinge te leer.

**Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding vir Sabbat, 14 Junie.*

Hongersnood in “Die Huis van Brood”

Kritici van die Christelike geloof het al dikwels na die brutale werklikheid om in hierdie wêreld te leef, verwys as ’n bewys dat: (a) God nie bestaan nie, of (b) Hy magteloos is om in te gryp wanneer lelike dinge gebeur, of dat Hy (c) nie omgee wanneer ons seerkry nie. Baie van die verhale van die Bybel bied egter oorvloedige bewyse dat nie een van hierdie veronderstellings korrek is nie. Dis waar dat God toelaat dat die mens die gevolge van sy opstand teen God maai, maar, sonder om inbreuk op ons vrye keuse te maak, is Hy steeds teenwoordig, altyd betrokke in die mens se geskiedenis, altyd besig om ons na die uiteindelijke oplossing van die sondeprobleem en lyding te lei. Die verhaal van Rut is so ’n voorbeeld.

Lees Rut 1:1–5. Watter ontberings het Naomi en Rut te beurt geval, en wat het dit veroorsaak? Hoe stem dit met die situasie wat die ganse mensdom nou die hoof moet bied, ooreen?

In die begin van hierdie verhaal is daar ’n ironiese opmerking: daar was ’n hongersnood in Bethlehem, ’n stad wat bekendgestaan het as die “huis van brood”. ’n Mens word aan die oorvloed in Eden herinner, waar God aan Adam en Eva gesê het, “Van al die bome van die tuin mag jy vry eet”, (*Genesis 2:16*). Die menseras het sy bestaan met oorvloed begin, onder die sorg van ’n vrygewige Skepper, maar het toe hulle rol as toesighouers van die skepping vir die slawerny van sonde verruil. “In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde”, het God aan Adam gesê (*Genesis 3:19*).

Net soos Naomi, was ons ook onteien van die erfplasing wat God oorspronklik vir ons beplan het om te besit, en ons lewens het moeilik geword. Eden was as ’n geskenk aan ons gegee, maar nie onvoorwaardelik nie: mense was vry om in opstand te kom, maar dit sou beteken dat hulle verantwoordelikheid sou moes neem vir hulle eie welstand. Oorspronklik was ons saam met die ganse ongevalle wêreld bedoel om aan God se seën “onderworpe” te wees. Nou word ons gekonfronteer met die taak om ’n gevalle wêreld te nooi om hulle weer aan God te “onderwerp”. Selsugtige mense wat met mekaar kompeteer om skaars bronne te bekom, het baie hartseer en lyding tot gevolg.

Die tragedie is onbeskryflik: die aarde produseer nog volop, en dis ’n kragtige getuigenis dat God liefdevol is. Maar met die mens se sondige lus wat verwoesting saai, word ons deur die wêreld onderwerp i.p.v. dat ons die wêreld onderwerp. Eindag sal dit alles egter einde kry.

Selfs na sesduisendjaar se sonde en die dood, hoe openbaar die aarde steeds die wonder van God se liefde en sy skeppingsmag?

Rut en Boas

Naómi het gevra dat haar naam weens die bitterheid wat oor haar lewenspad gekom het, na *Mara* verander moet word (*lees Rut 1:20*). Ons verhouding met ons Skepper was deur die sondeval onherstelbaar beskadig, en dit het ons in geestelike armoede gedompel. Ons vooruitsigte was verdof, en nou moet ons elke dag die oorskiet aan die kant van die saailand oes, en van die oorblyfselvreugdes leef wat nog in hierdie gebroke wêreld gevind kan word. Maar, dit verander alles die oomblik wat ons 'n merkwaardige ontdekking maak: God het ons nie vergeet nie.

Lees Rut 2:5–20. Waarom is hierdie so 'n hoofsaak in hierdie verhaal? Waarom dink jy was Naomi se ontdekking van die identiteit van hulle weldoener sulke goeie nuus?

Naomi was van haar grond onteien, en heelwaarskynlik het sy teruggekom om die grond te kom verkoop sodat sy die skuld wat hulle gehad het voor hulle Moab toe getrek het, kon afbetaal. God het in Israel voorsiening gemaak dat individue wat dalk hulle grond sou verloor, hulle erfdeel in die Beloofde Land weer sou kon terug eis: 'n bloedverwant kon namens hulle die land loskoop. Boas was nie net 'n vriendelik boer nie; hy was 'n *losser*. As jy nie in staat was om jou skuld te betaal en jou aandeel in die erfdeel van Israel terug te eis nie, kon 'n bloedverwant dit vir jou doen: “ ‘As jou broer verarm en van sy besittings verkoop, moet sy lossen wat sy nabestaande is, kom en hy moet los wat sy broer verkoop het’ ” (*Levitikus 25:25*).

Die ontdekking dat Boas nie net barmhartig en vrygewig was nie, maar ook 'n bloedverwant, was die beste nuus: die armoede wat hierdie twee vroue ondervind het, sou nie vir ewig hoef te geduur het nie.

Christene het lankal al verstaan dat Boas 'n tipe van Christus is. Hy wat nie net ons Verlosser is nie, maar wat gekies was om ons lossen te word – 'n werklike vlees-en-bloed menslike wese, wat een van die redes is waarom Hy homself “die Seun van die mens” genoem het (*Matthéüs 12:8, Markus 8:31, Lukas 22:22, Johannes 3:14*).

Ver te veel mense dink dat God hardvogtig is: Hy sal ons dalk in die hemel toelaat as ons 'n vraelys oor morele waardes met regmerkies kan invul, maar Hy sal dit teësinig doen omdat ons op 'n tegniese punt net net deurgeskraap het. Die prentjie van Christus wat in Boas onthul word, korregeer sulke opvattinge heeltemal. God sien ons nie net raak nie; ten spyte van ons diep geestelike armoede, wil Hy ons as sy bruid hê.

Probeer fokus op die Skepper se keuse om nie net deel van sy eie skepping te word nie, maar om ook daarvoor te sterf. Hoe behoort hierdie verbasende waarheid in te werk op hoe ons ons eie bestaan verstaan?

Boas as lossers

Boas het innig verlief op Rut geraak en wou graag met haar trou, maar daar was 'n belangrike hindernis: daar was nog iemand wat nader as Boas familie was wat ook aanspraak op die vrou en die land kon maak. Indien ons Boas as 'n tipe van Christus beskou, kan hierdie situasie 'n geskilpunt word in die groot stryd. Christus het ons lief, maar daar is 'n “nader nabestaande” wat ook 'n eis kan instel: Satan.

Wat openbaar die volgende skrifgedeeltes oor Satan se aanspraak op die mensdom?
(*Job 1:6–11; Mattheüs 4:8, 9; Judas 1:9; Lukas 22:31*).

Toe Satan in die hemelse raadsvergadering verskyn het, het hy vir God gesê dat hy “‘van ’n swerftog oor die aarde’” gekom het (*Job 1:7*), en toe God hom gevra het of hy op die regverdige Job ag gegee het, het Satan daarop aanspraak gemaak dat Job aan hom behoort het, en voorgestel dat Job se hart nie *regtig* aan God behoort het nie. Dit wil sê, hy volg God net omdat Hy vir Job goed is. Hou op om vir hom goed te wees en sien dan aan wie Job waarlik getrou sal wees.

In die boek Judas lees ons 'n kort verwysing na 'n verhaal wat welbekend in Israel was: nadat Moses deur God begrawe was (*Deuteronomium 34:6*), was hy later opgewek. Hoewel die fyner besonderhede nie aan ons bekend is nie, dui die hierdie teksvers aan dat daar 'n dispuut oor die liggaam van Moses plaasgevind het, en dit impliseer dat Satan een of ander aanspraak op Moses se liggaam gemaak het.

“Vir die eerste keer sou Christus iemand uit die dode opwek. Toe die Vors van die lewe en Sy skitterende dienaars die graf genaak, was die Satan vir sy heerskappy bevrees. Met sy bose mede-engele het hy die inval op die gebied wat hy as sy eie beskou het, betwis. Hy het daarop geroem dat die dienskneg van die HERE sy evangene geword het. Hy het aangevoer dat selfs Moses nie in staat was om die wet van God te onderhou nie; dat hy homself die eer toegeëien het wat Jehova toekom – die einste sonde wat die Satan se verbanning uit die hemel veroorsaak het – en dat hy deur daardie een oortreding onder die heerskappy van die Satan gekom het. Die aartsverraaier het sy oorspronklike beskuldigings teen die regering van God herhaal en weer oor God se onreg teenoor hom gekla.” — Ellen G. White, *Patriarge en Profete*, bl. 478. Vanselfsprekend het Christus Satan se aanname weerlê, en was Moses opgewek (*lees Mattheüs 17:3*).

In Rut 4:1–12 is Boas op pad na die poort van Betlehem — die stad waar Christus ons wêreld betree het as ons nabestaande. Die oudstes het vergader en die uiteinde is dat 'n sandaal (die simbool van eienskapskap) geruil was.

Die poort van 'n dorp is waar die saak beslis was: hierdie is 'n tipe van die oordeelstoneel. Dit weerspieël die oordeelstoneel van Daniël 7:13, 14, 22, 26, 27. Ons moet nie hierdie uiters belangrike aspek van die oordeel miskyk nie: die oordeel is “ten gunste van die heiliges”, maar alleenlik omdat Christus die prys vir ons betaal het, net soos Boas vir sy bruid gedoen het.

Haman en Satan

In die verhaal van Ester leer ons Haman ken. Hy het na erkenning en mag gehonger. Hy word toe “groot gemaak” en in die koninkryk verhoog, hoër as dié van al die vorste (*Ester 3:1*).

Wanneer ons Eségiël 28:11–15 en Jesaja 14:12–15 lees wat na Lucifer verwys, ’n bose teenstander van God se verkose volk en iemand wat weier om voor God se opperheerskappy te buig. Ons vind in hom ’n paar ooreenkomste met Haman. Satan se oorkoepelende bedoeling word in die verhaal van die versoeking van Christus openbaar toe hy Jesus na ’n hoë uitkykpunt geneem het om aan Hom die koninkryke van die wêreld te wys (*Matthéüs 4:8–11*). Christus, soos ons gesien het, het gekom om die wêreld te red en dit as sy eie toe te eien — en Hy het dit gedoen deur een van ons te word. Jesus is die naasbestaande redder, en natuurlik was die prys wat Hy betaal het om die wêreld te red, uitermate hoog.

In die boek van Openbaring sien ons dat Satan se lus vir mag en aanbidding hierdie wêreld tot ’n finale krisis bring. Sy misleidings oortuig die wêreld om “verwonderd” agter die dier aan te loop (*Openbaring 13:3, 4*), behalwe diegene wat duidelik weier om hom te aanbid. Met sulke mense neem hy sy toevlug tot geweld.

Haman het opgelet dat Mórdegai – ’n lid van God se uitverkore volk — hom nie onderwerp het aan, of erken het dat dit sy reg was om “aanbid” te word nie. Hy was “met woede vervul” (*Ester 3:5, 6*), en dit het hom toe vasbeslote gemaak om Mórdegai se hele volk uit te wis.

Lees Ester 3:1–14, Openbaring 12:14–17 en Openbaring 13:15. Watter ooreenkomstes vind jy in hierdie skrifverwysings? Hoe stem Johannes se beskrywing van God se oorblyfselkerk met Haman se beskrywing van God se volk ooreen?

Die duiwel het hierdie wêreld as sy eie toegeëien, maar die teenwoordigheid van mense wat lojaal aan God is - wat sy gebooie onderhou – weerlê Satan se aanspraak op algehele opperheerskappy. “Wanneer die Sabbat die twispunt van die groot stryd in die Christendom word, sal die hardnekkige weiering van ’n minderheid om aan die populêre mening toe te gee, hulle voorwerpe van universele vervloeking maak.” — Ellen G. White, *Tekens van die Tye*, 21 Februarie, 1910, (vry vertaal).

Dink na oor die “klein” dinge wat jou geloof op hierdie tydstip toets. As jy kompromieë aangaan, of aan “kleinighede” toegee, wat sal jy doen wanneer die groot toets kom?

Met die oog op 'n tyd soos hierdie

Daar is onder sommige Christene ongelukkig 'n tendens om op die moeilike dele van Bybelprofesie te fokus. Ons sien dat daar moeilike tye aan die kom is, en dit maak dat die bestudering van die profesieë vrees opwek, en dat daar dan op die ontberings in plaas van op die beloofde oplossing in die verhaal gefokus word. Terwyl God nie die toekoms mooipraat nie, en Hy eerlik is oor die gebeure wat tussen nou en die einde van die groot stryd gaan plaasvind, is dit altyd belangrik om die hele verhaal tot aan die einde te lees.

Daar is 'n algemene patroon in profesie waar God die waarheid openbaar oor die wanorde wat deur ons as rebelse mense veroorsaak is, en Hy dan aan ons die gevolge toon. Maar dan gee Hy ook altyd hoop aan ons. Sommige mense kyk met vrees en bewing na die voorspellings van 'n finale krisis, soos byvoorbeeld die “tyd van benoudheid vir Jakob”. Die eindtonele sal ongetwyfeld nie maklik vir God se volk wees nie. Maar, net soos die moeilike tye wat voorspel word verseker gaan plaasvind, so ook die belofte van verlossing.

In Openbaring 12 vervolg die duivel Christus se bruid met haatdraende wraak, maar God gryp in om haar te red. Die verhaal van Ester het ook 'n pragtige koningin wat 'n hoofrol in die drama vertolk, en God gebruik haar kragtig om sy volk te red.

Lees Ester 4:13, 14; Ester 5:1–3 en Ester 9:20–28. Watter lesse kan ons uit hierdie skrifgedeeltes neem met betrekking tot ons benarde toestand gedurende die eindtonele van die aarde se geskiedenis?

God het sy eindtydkerk vir 'n spesifieke oomblik in die geskiedenis byeengebring. Toe die 1,260 dae van die Donker Eeue tot 'n einde gekom het, het God sy bruid uit sy skuilplek gebring (*vergelyk Openbaring 12:14*) om sy eindtydboodskap van genade aan die wêreld te verkondig: die drie-engele boodskappe. Ons is hier “met die oog op 'n tyd soos hierdie” (*Ester 4:14*).

Ester het ontdek dat sy nie alleen was om die vervolging wat deur Haman oor haar volk gebring was, te aanskou nie: sy het guns by die koning gevind, en haar volk was op die ou einde gered. So is ons ook nie alleen terwyl ons die finale oomblikke van die aarde se geskiedenis binnegaan nie — die Koning is aan ons kant en God se volk sal ook gered word.

Alles het goed uitgewerk vir God se volk, ten minste in hierdie verhaal. Dit gebeur egter nie altyd so nie, of hoe? Waarom moet ons dan altyd lank vooruit dink om die hoop wat ons in Christus het, te behou?

Vir verdere studie: Lees Ellen G. White, “Die Eerste Koning van Israel,” bl. 605-606, in *Patriarge en Profete*.

“Satan sal verontwaardiging wek teen die minderheid wat weier om populêre gebruike en tradisies te aanvaar. Belangrike, invloedryke manne sal saam met die wettelose en laakbare teen die volk van God beraadslaag. Rykdom, vernuf, geleerdheid, sal saamgesnoer word om hulle met minagting te beklee. Onderdrukkende heersers, predikante en kerkklidmate sal teen hulle saamsweer. Met stem en pen, deur hoogwaardigheid, dreigemente en bespotting, sal hulle poog om hul geloof omver te werp. Deur valse voorstellings en heftige protes sal die drifte van die mense aangewakker word. As hulle nie ’n ‘So sê die Skrifte’ het om teen die verdedigers van die Bybel se Sabbat te bring nie, sal hulle hul tot onderdrukkende wette wend om die gebrek aan te vul. Om guns en ondersteuning te verseker, sal wetgewers aan die eise vir Sondagwetgewing toegee. Maar diegene wat God vrees, kan nie ’n bepaling aanvaar wat ’n voorskrif van die Dekaloog oortree nie. Op hierdie slagveld sal die laaste groot konflik in die stryd tussen waarheid en dwaling gevoer word. En ons word nie in onsekerheid oor die kwessie gelaat nie. Vandag, soos in die dae van Ester en Mórdegai, sal die Here Sy waarheid en Sy volk verdedig.” — Ellen G. White, *Profete en Konings*, bl. 605-606.

Vrae vir bespreking:

- ① **Waarom dink jy het God sy volk toegelaat om deur moeilike tye te gaan? Hoekom word dit toegelaat?**
- ② **Hoe berei ’n gelowige homself of haarself voor vir enige potensiele ontberinge wat kan gebeur omdat hy of sy lojaal aan Christus wil wees? Waar vind jy hoop te midde van moeilike omstandighede?**
- ③ **Waarom dink jy het ons ’n neiging om op die gedeeltes van profesie wat moeilikheid voorspel, te konsentreer, en dan toe te laat dat dit die groter prentjie wat goeie nuus verskaf, te verduister?**
- ④ **’n Vriendin kom na jou toe nadat sy die boek Openbaring gelees het en sê aan jou vertroulik dat dit haar “bang” gemaak het. Op watter manier sal jy haar help om dit beter te verstaan en vrede in haar gemoed te vind?**
- ⑤ **Iemand sê, “Ek is nie oortuig dat God my lief het of my wil hê nie. As jy weet wat ek gedoen het, sal jy verstaan waarom ek so sê.” Wat sal jou antwoord wees? Hoe help die verhale van Rut en Ester jou met jou benadering?**